

Moeilijkheden in Franse verre visserij

De sekretaris-generaal van het franse ministerie van zeezeven heeft vorige week een delegatie van de rederijen op de verre visserij ontvangen. Dit onderhoud duurde liefst vier uur zodat het voor eenieder duidelijk is dat de problemen zeer ernstig onderzocht werden en dat de sekretaris-generaal zich eveneens bewust voet van de belangrijkheid van het onderwerp en van de ernst van de toestand.

DE DIEPVRIES- EN GEZOUTEN STOCKS

Op een zeker ogenblik telde Frankrijk 12 miljoen kg diepvries- en gezouten stocks. Van de campagne 1974 is er nog meer dan 6 miljoen kg overgebleven terwijl midden april een eerste aanvoer verwacht wordt van de eerste campagne 1975 van 10 miljoen kg. Samen voorziet men dus een stock van 16 miljoen kg waarvoor geen afnemers te vinden zijn. Het is tevergeefs dat men de solidariteit van de Gemeenschappelijke Markt inroept, want Groot-Brittannië zit met 50 miljoen kg onverkochte diepvriesprodukten en West-Duitsland met niet minder dan 30 miljoen kg. Wel werd er verbod opgelegd voor invoer van de diepvriesfilets uit Argentinië, maar het effect van deze maatregel is nog te klein omdat dit invoerverbod van te zeer recente datum is. Om effect te hebben moet de Kommissie te Brussel minstens dit invoerver-

bod, dat nu tegen half-april ten einde loopt, met enkele maanden verlengen. Anderzijds is de hulp van de franse regering als subsidie voor de stocks veel te klein. Verspreid over de miljoenen kg komt deze subsidie inderdaad aan als enkele druppels water op een hete steen. Omgerekend zou deze hulp ver beneden één B. fr. het kg liggen. De delegatie heeft dan ook een aanzienlijke hogere subsidie gevraagd aan de regering en verdere maatregelen om tot likwidatie van de stocks te komen. Op de wereldmarkt is de prijs van het diepvriesprodukt voor kabeljauw nu amper 16 fr het kg!

TE NEMEN MAATREGELN

Volgens de heer Chapon, sekretaris-generaal van het departement bestaat er geen mirakelmaatregel, maar moet men trachten heil te verwachten van een aantal tussenmaatregelen om elk op hun manier en in hun domein een zekere verlichting teweeg te brengen. Deze zijn onder meer de volgende:

- 1) Een te verwachten gunstig gevolg van de Kommissie te Brussel in de eerste weken wat de toekenning van een bijkomende subsidie betreft voor hulp aan de stockage. Deze subsidie zou dan toegevoegd worden aan de 20 miljoen B. fr. subsidie reeds door het eigen departement toegekend. Gezien de grote stocks aan diepvriesprodukten in Engeland en West-

Duitsland zal Brussel zeker geen eenzijdige maatregel voor Frankrijk alleen kunnen treffen.

- 2) Gemeenschappelijke marktmaatregelen om de uitvoer te bevorderen en de invoer te kanaliseren. In dit verband wijzen we er op dat het eventueel stimuleren van de uitvoer dan zeker naar derde landen zou dienen te gaan of beter nog naar landen van het Oostblok. In dit verband wezen we er verleden week reeds op, dat slechts een drastische maatregel van verkoop van de visberg, desnoods aan een zacht prijsje, aan niet-zelf producerende landen, de juiste oplegging is. Dee oplossingen en gefractioneerde hulp die zich altijd zal dienen te herhalen zal de gemeenschap tenslotte evenveel kosten en tot niets leiden. Erg is in dit verband toch wel dat zoveel landen van de derde wereld en sommige ontwikkelingslanden de hongersnood kennen en men hier niet weet wat aanvangen met de stocks aan diepvriesprodukten.

- 3) Opstellen van een regulariserings- en saneringsplan wat de aanvoer van het produkt betreft. Met andere woorden, in samenwerking met de rederijen een vangstkontingentering opleggen.

- 4) Het stimuleren van het verbruik van het diepzeeprodukt in het eigen land.

EEN DREIGEND KONFLIKT MET DE BEMANNING

Bij de moeilijkheden waarmee de rederijen op de verre visserij te kampen hebben komt dan nog het konflikt met de scheepsbemanning die niet akkoord gaat met 't minimum waarborgloon bij het onverkocht blijven van de aangevoerde vis. De rederijen hebben inderdaad reeds laten weten dat geen enkele verbetering in de afzet opgetreden is en dat het hen absoluut onmogelijk is een ander systeem van betaling voor te stellen dan het minimum gewaarborgd loon. Door bemiddeling van hun syndikaten hebben de vissers reeds laten weten deze regeling niet te kunnen aanvaarden. Zij zelf verwachten het meeste heil van een stopzetting van de invoer uit landen buiten de gemeenschappelijke markt, zowel de direkte als de onrechtstreekse gekamoufleurde via de landen van de EEG. Verder eisen zij een efficiënte controle vanwege de overheid op de kleinhandelsprijzen daar de grote zeker remmend werken op het verbruik en dus op de afzet. Een ander overheidsmaatregel zou volgens hen moeten bestaan uit een nationale campagne tot bevordering van het diepvriesprodukt waaraan een controol op de afzetprijzen gepaard zou dienen te gaan. Evenals de rederijen eisen zij ten slotte overheidssteun voor de uitvoer.

In verband hiermede moet het ons toch uit de pen dat we waarlijk niet begrijpen dat de bemanningsleden nu nog het ogenblik geschikt achten om eisen te gaan stellen waarvan ze best moeten weten dat ze onmogelijk door de rederijen te dragen zijn. Op een ogenblik waar het bestaan van de verre zeevisserij zelf op het spel staat vanwege het gebrek aan afzet voor hun produkten, is dergelijke aktie totaal onverantwoord. De syndikaten die zich hiertoe lenen, geven blijk van een totaal gebrek aan verantwoordelijkzin en mogen zelfs beschouwd worden als een potentieel gevaar voor het bedrijf zelf. De syndikaten zijn zo geëndoktrineerd dat ze zelfs niet meer vatbaar zijn voor objektieve en konstruktieve besprekingen. Om het bedrijf voor de werkgever en het beroep voor de bemanningsleden te redden dient men toch aan tafel te gaan zitten om in onderlinge verstandhouding elk van zijn kant de noodzakelijke maatregelen te treffen om elk zijn steentje bij te brengen om het bedrijf te redden.

« Sprokkel »

ONZE VISSERS HERDACHT

Naar jaarlijkse vrome traditie had op tweede Paasdag de stijlvolle herdenking plaats van onze op zee omgekomen vissers en zeelieden. Na een druk bijgewoonde plechtigheid in de hoofdkerk, waarbij het aangrijpend „Visserslied” van oud-gouverneur Baelis werd uitgevoerd, trokken personaliteiten, afgevaardigden van plaatselijke maatschappijen en familieleden van overleden vissers stoetsgewijze naar het Gedenkteken van de Zeelieden, waar een ingetogen bloemenhulde gehouden werd. Hier zien we jongens en meisjes van de „Vismijnvrienden”, die vele bloemenkransen droegen. (Foto Herman)

Publiciteit in
HET VISSERIJBLAD
doet Uw
zakencijfer stijgen